

Construirea de punți prin teatru în exil, Lituania

Sector: Muzică și arte spectacolului

Tipul de activitate/ocupație: Liber profesionist

Profil artistic

“Femeia din Ucraina” este o regizoare de teatru din Harkov, Ucraina, care a fugit din țara natală la începutul războiului. După ce a lucrat peste 20 de ani la nivel internațional în Ucraina, Moldova, Danemarca, Regatul Unit, Statele Unite și Lituania, ea și-a adus pasiunea pentru teatru documentar și teatru de mișcare în noul său loc de reședință.

Inițial, ea și familia ei credeau că vor rămâne în Lituania doar șase luni și apoi se vor întoarce acasă. Învățarea limbii lituaniene nu făcea parte din planul lor.

Cu toate acestea, viața a luat o altă turnură. Astăzi, ea și colegii ei creează spectacole care îmbină limbile ucraineană, lituaniană și engleză, uneori introducând și limba rusă, ca o prezență inevitabilă în realitatea lor de zi cu zi.

Călătoria în afaceri

În Lituania, aceasta a fondat colectivul teatral „Lekuči Creative”. Trupa reunește artiști ucraineni și lituanieni, producând spectacole inovatoare bazate pe povești autentice ale refugiaților de război.

Una dintre cele mai puternice producții ale lor, „Jurnalul unei femei. Războiul”, a fost inspirată de mărturiile femeilor ucrainiene care au fugit din orașe precum Odesa, Irpin, Mariupol și Kremenchuk. Cuvintele, mișcările și emoțiile lor reflectă războiul în curs, emoționând publicul de parcă ar fi trăit ei înșiși acele momente.

Spectacolele sunt puse în scenă într-un format imersiv, eliminând granița dintre public și scenă. Spectatorii merg alături de actori, devenind parte a spectacolului în sine. Această abordare rară și îndrăzneță în teatrul lituanian permite o implicare mai profundă în poveștile despre traume, reziliență și supraviețuire.

În 2025, ea a lansat, de asemenea, proiectul internațional de teatru de mișcare „Starting Point” la Universitatea din Vilnius. Acest proiect reunește refugiați ucraineni și studenți lituanieni pentru a explora modul în care narațiunile personale despre război, strămutare și apartenență pot fi transformate în spectacol.

Realizări și impact

- Inovație artistică. A fost pionieră în teatrul imersiv, multilingv, în Lituania, îmbinând voci ucrainene și lituaniene.
- Valoare socială. A creat o platformă pentru refugiați pentru a-și împărtăși experiențele, promovând empatia și dialogul în societatea gazdă.
- Implicarea comunității. A colaborat cu artiști, studenți și instituții culturale lituaniene pentru a crea proiecte interculturale.
- Recunoaștere. A participat la proiecte finanțate prin Granturile SEE și Norvegiene și a fost inclusă în inițiative culturale mai ample, precum „Faces of Ukraine”.

Piesa „Jurnalul unei femei. Războiul”

Este ca și cum te-ai scufunda în paginile deschise ale jurnalelor scrise de femei care au trăit ororile războiului și au fost nevoite să fugă de el. Acestea sunt voci din Odessa, Irpin, Mariupol, Kremenchuk și alte orașe ucrainene. Spectacolul este interpretat simultan în lituaniană și ucraineană, păstrând autenticitatea atât a poveștilor, cât și a emoțiilor.

Potrivit acesteia, formatul unui spectacol imersiv nu este obișnuit pentru publicul lituanian. Publicul și actorii sunt împreună tot timpul, schimbând locațiile spectacolului și scenografia, mergând împreună – acest lucru elimină granița dintre trupă și public creată de scenă și scaune, transformând publicul însuși într-o parte a spectacolului. De aceea a fost ales acest format.

Prin munca sa, aceasta nu numai că păstrează vocile ucrainene în exil, ci și îmbogățește peisajul cultural lituanian.

Surse media ale poveștii

Pe baza interviurilor și rapoartelor disponibile publicului.

Întrebări de auto-reflecție

1. Cum schimbă utilizarea teatrului imersiv și multilingv de către femeia din poveste modul în care publicul se conectează cu experiențele refugiaților?
2. Ce ne învață călătoria ei despre importanța păstrării identității culturale în timp ce se construiesc punți într-o nouă societate?
3. În ce mod colaborarea creativă între refugiați și comunitățile gazdă poate consolida empatia și dialogul?
4. Cum capătă poveștile personale despre traume și reziliență un nou înțeles atunci când sunt transformate în artă performativă?
5. Dacă ați face parte din colectivul teatral al femeii din poveste, ce experiență din propria viață ați dori să împărtășiți pe scenă și de ce?